

Prales v Česku? Vrací se jen velmi pomalu

Původní porosty pokrývají jen čtyři setiny procenta domácích lesů.

DALIBOR DOSTÁL

Praha/ Původně pokrývaly pralesy většinu současného území České republiky. Dnes se jejich poslední zbytky krčí na nepatrném zlomku někdejšího rozsahu.

„Lesy ve stupni přirozenosti „původní“ pokrývají čtyři setiny procenta lesních porostů v České republice,“ říká Tomáš Vrška z Výzkumného ústavu pro krajinu a okrasné zahradnictví. V Česku přitom vesměs lesy zaujímají třetinu území státu, tedy 2,5 milionu hektarů. Většinu porostů však tvoří nepřirozené smrkové monokultury hospodářských lesů.

Odborníci dělí přirozené lesy do tří kategorií. Skutečné pralesy, kde v minulosti nedošlo k žádným zásahům člověka, jsou označovány jako původní. V zemi rostou na pouhých 950 hektarech v osmnácti lokalitách. Další 154 lokalit s minimálním vlivem lidské činnosti je označováno jako přírodní, kromě toho je u nás ještě 317 přírodě blízkých lesů.

Nová divočina

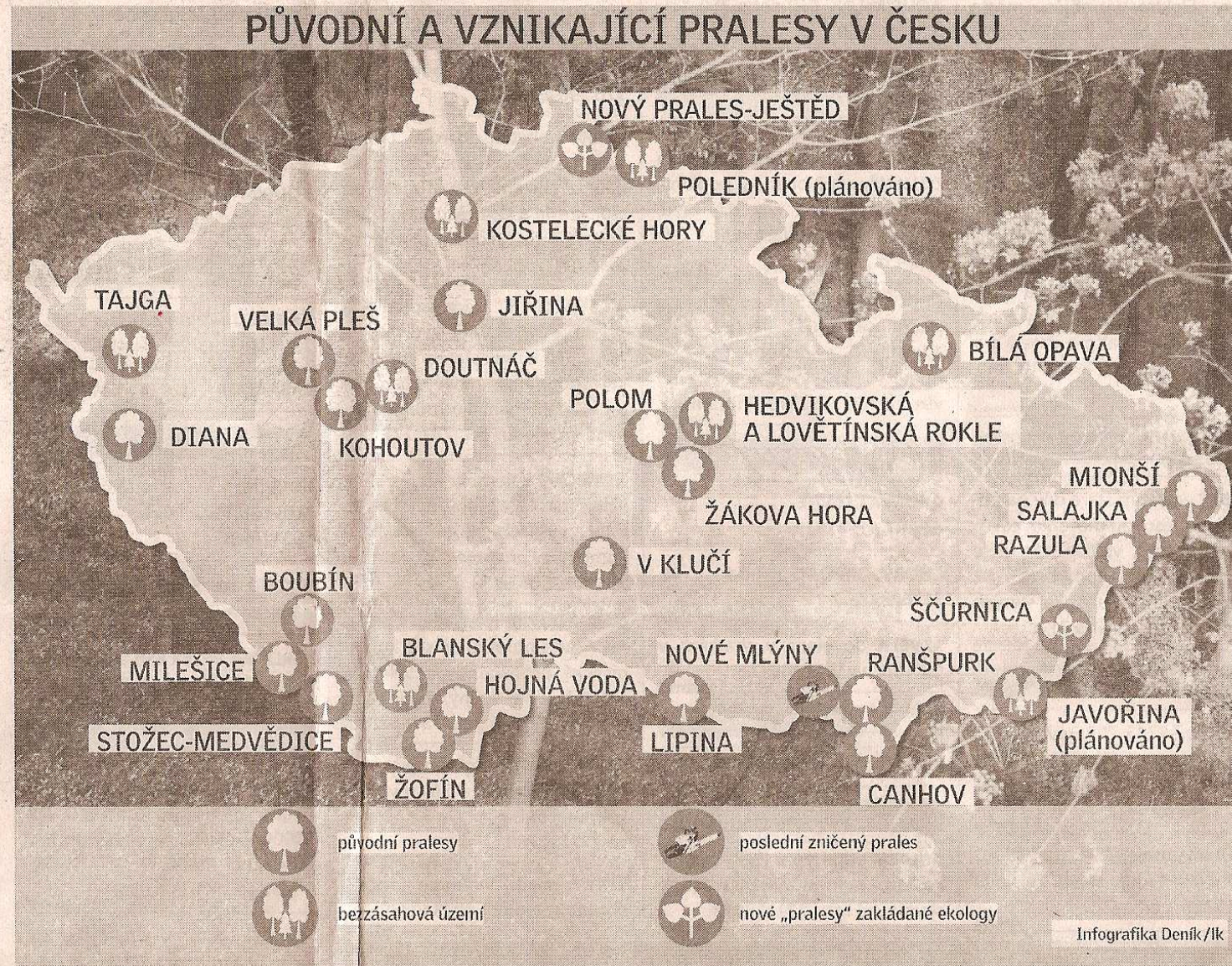
Celkem odborníci u nás registrují 489 přirozených porostů na 28 700 hektarech, což je asi 1,15 procenta rozlohy všech českých lesů. V budoucnu by k

nim však měla přibýt další místa. Agentura ochrany přírody a krajiny spolu s Lesy České republiky postupně vyhláší tzv. bezzásahová území. Na nich se nebude těžit dřevo ani rozšiřovat síť lesních cest. Postupně by měly získat charakter, jaký měly před staletími. „Ve výhledu těch ploch snad bude tolik, aby dostatečně reprezentativním způsobem pokryly přírodní lesní stanoviště, od lužních lesů, přes smíšené bory, lučiny až po horské smrčiny,“ řekl ředitel Agentury ochrany přírody a krajiny František Pelc.

Soukromé parky

Dosud vzniklo šest takových území, vyhlášení dalších dvou se připravuje. Lesy České republiky by chtěly nechat přirozenému vývoji zhruba dvě procenta všech porostů, na nichž hospodaří. Podle ochránců přírody je to však málo. „Studie ukazují, že k zachování, respektive obnovení druhové rozmanitosti v lesích je nutné vyjmout z obhospodářování plochu nejméně deset procent lesů,“ říká Jaromír Bláha z ekologického hnutí Duha. Vzhledem k intenzivnímu hospodaření dřevařů jsou však podobné požadavky zatím utopií.

Ochránci také upozorňují, že minimální plocha bezzásaho-

vých území by měla být alespoň 100 hektarů, aby v nich mohly fungovat přirozené procesy. Z již vyhlášených území však tyto požadavky splňuje pouze jediná, Tajga

v Národní přírodní rezervaci Kladské rašeliny s rozlohou 146,6 hektaru. Největší má pak být lokalita Javořina v Bílých Karpatech, jejíž plocha má dosáhnout 165,8 hektaru. Kromě

státní agentury ochrany přírody zakládají „nové pralesy“ i ekologové.

V Bílých Karpatech sdružení Kosénka vykoupilo čtrnáct hektarů jedlo-bukového lesa v

lokality Ščurnica, který nechává přirozenému vývoji. „Chceme dosáhnout většího celku. My jsme si řekli 50 až 70 hektarů,“ uvedl Miroslav Janík z Kosénky.